

Ál o m

Elcserélem magam
a férfival,
aki géppisztolyos katonák között
indul a halálba,

és észre sem veszem,
észre sem veszi.

Nem látom az arcát,
nem akarja látni az arcom,
nem hallom a hangját,
nem akarja hallani a hangom.

Dél van, és hideg.

Nem fordulhatok hátra.

Könyörtelen álmom
bevégezi ítéletét.

N e m t u d o m

„Az égből kerültek-e oda, a földből
termettek-e elő, ök maguk se tudták.”
(osztják népmese)

Nem tudom, honnan jöttem,
és nem tudom, miért.

A múlt sirályai mögöttem
sikonganak a semmiért.

Mintha sírnának értem,
„minden ősöd halott”.

Nem is volt senkim nékem,
én a mesék fia vagyok.

Majomparádé

bevégzi sorsát, aki kezdte,
rázkódik, robban egy teher-
autó, s az olcsó közétkezde
fanyar ételszagot lehel,
járókelők zavaros, tarka
áradata közt lépteim
görbék, akár a patkány farka,
se odabenn, se idekinn,
a majomketrec mit se ér,
egy játéktehén, bokája
fogpiszkálóból, mendegél,
körötte a hóesés rácsa,
egyformán merednek felém,
akikkel nem törődök,
az egyik egy állatkerti rém,
a másik is odavetődött,
az ablakok mögött otthonra
találhat mindenki, aki
érdemes még a szájalomra,
fehérfogú, kövér maki-
majmok makognak össze-vissza,
szájuk fogkrémtől illatos,
közülük egy whyski-jét issza,
kettőt elvisz a villamos.

Különös ország

Mint idegen madarak árnyai
tejfehér ködben függenek a házak.

Itt hever előttem a falu
némán, darabokban.

Amerről jöttem vidáman
cseng és ropog az erdő.

A dombon kerékbe törve
állnak a fák.